

Slovenski hmeljar

Glasiło hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto III

Celje, dne 7. oktobra 1932

Štev. 21

J. Barth & S.:

O hmelju 1931/32

(Nadaljevanje.)

Kakovost poljskega hmelja 1931:

	prima %	srednji %	slab %
Wolhynija	15	65	20
Kongresna Poljska	40	50	10
Galicija	30	30	40
Velikopoljska	40	50	10

Uvoz in izvoz hmelja v odnosno iz Poljske:

	Uvoz:	Izvoz:
1. sept. 1929 do 31. avg. 1930	2225 stot.	24.649 stot.
1. sept. 1930 do 31. avg. 1931	3006 »	16.349 »
1. sept. 1931 do 30. apr. 1932	459 »	13.642 »

Jugoslavija: V Sloveniji se je hmeljska rastlina pri zelo ugodnem vremenu ter prosta vseh boleznih in škodljivcev zelo hitro razvila in koncem julija že dozorevala. Obiranje je trajalo od 10. do 31. avgusta in je 20% hmelja ostalo neobranega, ker so kobule začele rjaveti. 150 škafov po 28 l je dalo 100 kg goldinga in 130 škafov 100 kg poznega hmelja.

80% pridelka je bilo pri rastoči ceni Din 6.— do 11:50 za kg do konca septembra prodano. Cena za savinjski hmelj, ki jo je nastavila angleška izvozna trgovina, je bila višja kakor za hmelj katerekoli druge provenience in je gotovo dokaz posebne priljubljenosti savinjskega hmelja. Gladko zeleno prvovrstno blago je bilo redko. Celó po najvišjih cenah pa nekateri trdovratni hmeljarji niso hoteli prodati svojega pridelka in je ostalo kakih 350 stotov neprodanega. Površina hmeljskih nasadov znaša sedaj ca. 1000 ha in je 85% površine v Savinjski dolini.

V Vojvodini je hmeljska rastlina v teku razvoja mnogo trpela radi suše, toda ostala zdrava. Obiralo se je v času od 24. avgusta do 5. sept. ter obralo le 65%. Kakovost in barva je nekoliko zastajala za letnikom 1930 in so bile kobule le srednje velike. Cena pridelku 1931 je bila povprečno ca. Din 6 za kg. Sklenilo se je vpeljati fakultativno znamkovanje hmelja.

Za kontrolo hmelja, namenjenega za izvoz, se je določilo tri hmeljska področja, in sicer: 1. Savinjska dolina — južnoštajersko, 2. Dravska banovina, 3. Bačka.

Kakovost hmelja v Jugoslaviji v letu 1931:

	prima %	srednji %	slab %
Slovenija	60	35	5
Bačka	55	35	10

Uvoz in izvoz hmelja v odnosno iz Jugoslavije:

	Uvoz:	Izvoz:
Leta 1929	987 stot.	32.972 stot.
» 1930	758 »	27.063 »
» 1931	950 »	13.000 »

Belgija: Po trdovratnem napadu hmeljskih uši, ki je trajal od maja do julija, si rastlina ni mogla več opomoči, tako da je bil pridelek, ki se je le deloma obral, zelo pičel in dal le ca. 7—8 stotov na 1 ha.

Število pivovarn v Belgiji, ki je znašalo v letu 1914 še 3200, je padlo v tem letu na 1400. Pivo z vrhnjim vrenjem izpodriva vedno bolj ležak-pivo s spodnjim vrenjem, za katerega napravo pa domač hmelj ni sposoben. Na poskusni postaji Waton si prizadevajo vzgojiti novo vrsto hmelja, ki bi bila sposobna za varjenje piva s spodnjim in vrhnjim vrenjem.

Uvoz in izvoz hmelnja v odnosno iz Belgije:

	Uvoz:	Izvoz:
Leta 1929	29.231 stot.	2.038 stot.
» 1930	32.530 »	1.680 »
» 1931	39.468 »	1.206 »

Anglija: V teku cele vegetacije je hmelj mnogo trpel radi peronospori, obilnega deževja ter hladnega in viharnega vremena. Hmeljske uši, ki so se pojavile že v juniju, pa se je prav uspešno zatiralo.

Peronospora se je pojavila v večjem obsegu kot kedaj poprej in povzročila v drugi polovici avgusta silno in naglo rjavenje kobul. Z obiranjem se je začelo zato 10–14 dni prej (20. avgusta do 30. septembra) kakor navadno in obiralo često še docela nezrele kobule. Zato pa kakovost in barva pridelka 1931 nikakor ni zadovoljevala ter bila najslabša od leta 1888 dalje. Tudi vrsta Fuggles, ki je poprej veljala za zelo odporno, je bila to leto, kakor vse ostale vrste hmelja, silno napadena od peronospori. Kakih 204 ha nasadov je ostalo neobranih proti 1428 ha v letu 1930. Produktijski stroški se računajo navadno 75–90 L (15.000 do 18.000 Din) na 1 ha, v Midlands, kjer je pridelek manjši in obiranje dražje, pa 85–105 L (17.000 do 25.000 Din) na 1 ha.

Lanski pridelek je bil najmanjši iz leta 1882, ko je znašal le 70.000 stotlov in je bilo treba uvoziti nad 159.000 stotlov hmelja. Povprečni pridelek na 1 ha je znašal lani le 11 stotlov, dočim povprečno zadnjih deset let 15 stotlov. Vrste hmelja Fuggles, Mathons in Goldings iz okrajev East-Kent, Worcestershire in Herefordshire so veljale zopet za kakovostno najboljše, dasi je splošno ves hmelj trpel na pomanjkanju solnca in toplote v teku vegetacije in dozorevanja.

Tržna tendenca je bila vkljub pičlemu pridelku vedno mirna. S prodajo se je pričelo šele proti sredi oktobra in so se v začetku cene gibale med 1.50–4.40 sh (15–44 Din) za kg ter polagoma nazadovale na 0.84–2.40 sh (8–24 Din) za kg, kjer se drže še tudi zadnji čas. (Dalje prihodnjič.)

Pivovarstvo na Japonskem

Na Japonskem je poleg nekaterih prav malih tudi pet velikih pivovarn, ki so prav za prav edine merodajne za razvoj japonskega pivovarstva. Po naših razmerah sodeč pa moremo smatrati samo dve kot res velepivovarni, dočim so ostale tri le srednje velike pivovarne. To so naslednje: Dai-Nippon Beer K. K. (Ebisu & Asahi), Kirin Beer K. K. (Kirin), Nippon Beer Kosen K. K. (Union), Sakura Beer K. K. (Sakura) in Kotobukiya (Oraga).

V letu 1931 je navarilo teh pet pivovarn skupno 1,367.749 hl piva. V primeri z letom 1930 za 7½ % manj, ker tedaj je znašala celokupna produkcija 1,477.042 hl piva. V primeri z letom 1929 pa celó za 9½ % manj, ker tedaj je celokupna produkcija znašala 1,629.286 hl piva in je bila najvišja, odkar obstoja pivovarstvo na Japonskem; v letu 1928 sicer tudi že ni bila dosti nižja in je znašala 1,607.725 hl. Tudi na Japonskem je nazadovanje produkcije piva bistveno le posledica svetovne gospodarske krize. Pripomniti pa je treba, da produkcija piva niti ni tako zelo nazadovala kakor produkcija v drugih panogah japonskega gospodarstva, da je torej na Japonskem vprav pivovarniška industrija krizo dosedaj še razmeroma najbolje izdržala. Tudi je zanimivo, da je produkcija nazadovala najbolj v obeh velepivovarnah Dai-Nippon in Kirin Beer, dočim se je v srednjih pivovarnah še celó povišala, kakor je razvidno iz naslednjega pregleda

	produkcije piva v hl*		
	1929:	1930:	1931:
Dai-Nippon	878.608	760.003	661.435
Kirin Beer	442.767	399.403	349.257
Nippon Beer	165.475	193.604	187.045
Sakura Beer	109.539	76.348	128.311
Kotobukiya	32.895	47.682	41.700
Skupaj	1,629.284	1,477.040	1,367.748

Vkljub temu, da srednje pivovarne ne delajo niti od daleč take reklame kakor obe veliki, so vendarle povečale produkcijo. Vzrok temu leži predvsem v okolnosti, da sta obe velepivovarni med seboj kartelirani in prodajata zaboj piva z 48 steklenicami po 17.80 jenov (267 Din), dočim srednje pivovarne dobavljajo pivo znatno ceneje. Seveda pa dandanes pivopivci pijejo rajši cenejše pivo, ker so se jim dohodki znižali in za drago pivo nimajo več denarja. Če pa bi obe velepivovarni tudi znižali ceno svojemu pivu, bi brez dvoma imeli največ odjemalcev in največjo produkcijo.

Tudi na svetovnem trgu ima japonska pivovarniška industrija že precejšnjo vlogo. Zlasti Daljni vzhod zalagajo s pivom večinoma japonske pivovarne. Sicer se tudi pri izvozu japonskega piva opazajo posledice svetovne gospodarske krize, vendar izvoz še ni nazadoval v tej meri kakor produkcija piva, kar je razvidno iz naslednjega pregleda:

leta:	izvoz v hl:	vrednost jenov	odnosno Din
1929	70.480	3,755.000	Yen-ov = 56,325.000 Din
1930	69.541	3,439.000	» = 51,585.000 »
1931	66.047	3,035.000	» = 45,525.000 »

Največ piva pa je izvažala Japonska v letu 1928, in sicer 73.800 hl.

* Na Japonskem se pivo računa v »koku« = 180 l,

Najpomembnejši kraji, kamor je usmerjen izvoz japonske pivovarniške industrije, so: Kitajska, Kvantau, Britska Indija, Nizozemska Indija, Filipini, Straits Settlements in ostali kraji Daljnega vzhoda.

Uvoz piva na Japonsko skoraj ne pride v poštev. Le iz Nemčije se uvaža vsako leto nekaj sto hektolitrov piva na Japonsko.

V splošnem je položaj pivovarske industrije na Japonskem prav ugoden. Obe velepivovarni sta močni dovolj, da vzdržita konkurenco ostalih treh srednjih, dočim male sploh ne pridejo v poštev. Tudi finančni položaj obeh velepivovarn se more za današnje razmere smatrati kot prav dober, dočim je pri ostalih treh vprav obratno, ker radi ostre medsebojne konkurence prodajajo pivo tudi v izgubo in se tako uničujejo. Zato ni čudno, da Dai-Nippon in Kirin Beer še vedno plačata 10–12 % dividende letno, dočim Nippon Beer in Sakura že dolgo ne izplačujejo nobenih dividend več. Ako se bo svetovna gospodarska kriza še nadalje razvijala v sedanjem pravcu, tudi srednjim pivovarnam ne bo preostalo drugega, kakor da prenehajo z medsebojno konkurenco in se sporazumejo ter si na ta način zagotovijo nadaljnji obstoj.

Po Dr. E. Petzall-u.

Hmelja bo zmanjkalo

Kakor vse kaže, bo letos v Nemčiji še primanjkovalo hmelja. Tako poroča »Hmeljar« iz Hallertaua nedavno naslednje:

Hausse v hmeljski kupčiji traja dalje. Nakupovanje je od dne do dne težje, ker producenti vedno bolj neradi prodajajo. Trgovina je deloma odlašala z naročili nakupovalcem v napačnem mnenju, da bo hmelja tudi pozneje še lahko dobiti. Ko pa so zaloge bile hitreje razprodane, kakor si je sploh kdo misliti mogel, ko so SOS klici nakupovalcev iz posameznih okolišev postali vedno obupnejši, se je naenkrat polastila nervoznost tudi trgovine. Sledilo je naročilo za naročilom. Tudi zadnji basar je moral odložiti svojo smolasto uniformo, da se udeleži splošnega navala na producente. Kupite, kar se še kupiti da — tako se je glasila parola.

Zadnja štiri leta z nakupovanjem hmelja ni bilo treba hiteti, saj je bilo hmelja dovolj. Dneve in tedne nameravanega ali nenameravanega premirja se je izrabljalo samo zato, da se tlači ceno. Pedantni, kakor že ljudje so, so mislili trgovci, da bo šlo letos tudi tako. Prezrli so temeljno dejstvo, da so v zadnjih letih obilni pridelki in nezadostna trgovska ter administrativna zaščita ustvarili po-

ložaj, ki je olajšal nakupovanje, čim bolj se je vlekla sezona. Sedaj pa so vloge zamenjane. Pičli pridelek, trgovska in administrativna zaščita, dviganje konsuma piva kakor tudi izenačenje pridelka, porabe in zalog, vse te okoliščnosti so spremenile položaj tako, da je sezona tem bolj v prid producentom, čim bolj se zavlačuje.

Glede cene je pripomniti, da se je plačevalo 35, 37, 38, 41, 43, 44, 48 Din za kg. Za marsikatero partijo se je zastoj ponujalo že 43 Din iz prve roke. Polagoma se cene pri producentih približujejo najvišji po nemški hmeljski prometni družbi določeni ceni 48 Din za kg, pa obetajo tudi to še prekoračiti.

Razno

Povišanje carine na hmelj zahteva sindikat hmeljarjev v Franciji in obenem tudi ukinitve vseh kontingentov po znižani carini. Uvozna carina v Francijo, ki znaša sedaj 400 ffrs, naj bi se povišala na 600 ffrs za sto l (od 10.68 na 16 Din za kg).

Ukinitve prohibicije v Ameriki. Roosevelt, kandidat demokratske stranke za predsednika U. S. A. se je na volilnem shodu v San Francisco med burnim odobravanjem izjavil za popolno ukinitve prepovedi alkoholnih pijač. In Roosevelt ima baje največ izgleda, da bo pri predstojećih predsedniških volitvah s svojo kandidaturo prodr.

Konsum piva še vedno nazaduje. V Avstriji so kljub povišanju pobrali v l. 1931 le 28 mil. šilingov davka na pivo, dočim v l. 1930 še 35 milijonov. V Novem mestu na Metuji na Češkem pa je pred kratkim tamkajšnja pivovarna popolnoma ustavila svoj obrat, ker ni imela več dovolj odjemalcev za pivo. Pivovarne iz Budjevic in Moravske Ostrave pa se davijo v medsebojnem konkurenčnem boju, si prevzemajo odjemalce in znižujejo ceno piva.

Hmeljarstvo na Češkem se širi? Na vzhodnem Češkem, predvsem okoli Chrudima, Pardubic in Přelouča so že pred nekoliko leti (v času dobre konjunktуре! Op. ur.) pričeli z uspehom saditi hmelj. Pridelek je bil nekajkrat celó že na gospodarski razstavi v Pragi in precej povoljno ocenjen. Hmeljska kriza je preprečila nadaljnje širjenje hmeljarstva v teh krajih in so nasadi večinoma zopet izginili. Letošnja boljša kupčija pa je že dala baje povod za zopetno širjenje hmeljarstva na vzhodnem Češkem, kjer naj bi nastali novi hmeljski okoliši.

Uvoz hmelja na Dansko je znašal lani 5228 in predlani 5580 stofov. Največ sta uvažali Nemčija, namreč 3886 odnosno 4000 stofov in Češkoslovaška 1244 odnosno 1230 stofov.

Arthur Heller, seniorchef tvrdke Adolf prej Albert Heller Žatec—Nürnberg—London in družabnik nekdanje sedaj že likvidirane češke hmeljske prometne družbe, je nedavno preminul. Bil je na glasu kot izvrsten poznavalec hmelja, izredno spreten hmeljski trgovec-izvoznikar, kateremu se ima zlasti žateški hmelj mnogo zahvaliti za svoj sloves.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: V teku zadnjih štirinajst dni je v začetku bolj mirna kupčija zopet oživila. Pri vedno živahnem povpraševanju so se cene učvrstile in dvignile. Prvovrstno brezhibno izbrano blago doseže sedaj že 21–23 Din za kg, dočim se za prvovrstno plačuje po 20–21 Din, dobro srednje po 19–20 Din, srednje po 18–19 Din, slabo srednje po 17–18 Din in slabše po 15–17 Din za kg. Povpraševanje je zlasti živahno za prvovrstno in srednje blago, dočim je za slabše nekoliko manj zanimanja. Presoja poedinih kakovosti ni več tako stroga in se polaga večja važnost predvsem na gladko zeleno barvo. Zaloge pri producentih so že zelo redke in se računa, da je vsaj 95% letošnjega pridelka iz prve roke že razprodanega. Za starejše letnike zaenkrat še ni zanimanja.

Vojvodina: Zadnji čas postaja hmeljska kupčija zopet živahnija in so se cene zopet učvrstile ter se polagoma dvigajo.

Češkoslovaška: Prej bolj mirna kupčija je v začetku tekočega tedna zopet oživila. Cene so se učvrstile in se plačuje sedaj za najboljšo prvovrstno blago 34–35 Din, za prvovrstno 32–34 Din, za dobro srednje 28–32 Din, za srednje 24–28 Din in za slabo srednje ter slabše 20–24 Din za kg. Večje partije najboljšega prvovrstnega brezhibno izbranega blaga dosežejo do 36 Din za kg in več. Zanimanje je predvsem za prvovrstno in dobro srednje blago. V žateškem okolišu je dosedaj iz prve roke prodano že skoro $\frac{2}{3}$ pridelka. Znamkovanih je dosedaj 8200 bal v skupni teži 10.285 stotov letošnjega pridelka. Tudi za hmelj starejših letnikov je vedno več povpraševanja in se trži po 2 do 4 Din za kg. Za hmelj iz osfalih okolišev Češkoslovaške so se tudi cene zopet učvrstile in se pri živahnem povpraševanju plačuje 20–28 Din za kg.

Nemčija: Tržišče v Nürnbergu je v teku zadnjih štirinajst dni jako oživelo ter je vedno več zanimanja in zadnji čas ponudba ne more več kriti povpraševanja. Cene so se jako učvrstile in dvignile ter notira sedaj Tettnangski hmelj 55–62 Din, Hallertauski 51–61 Din, Spaltški 40–55 Din in gorski (Hersbruck) 32–47 Din za kg. Tendenca je zelo čvrsta, ocena posameznih kakovosti vedno milejša, cene pa se polagoma še vedno dvigajo. V posameznih okoliših so cene iz prve roke pri producentih popolnoma iste kakor na tržišču v Nürnbergu ali največ za 2–4 Din pri kg nižje. NHPD je z veljavnostjo od 1. t. m. za vse kakovosti in provenience določene cene povišala povprečno za 3 Din pri kg. V Tettnangu in Spaltu je letošnji pridelek iz prve roke že skoro popolnoma razprodan in tudi v glavnem in največjem hmeljskem okolišu Hallertau je neprodanega le še slabih 10% pridelka. Producenti se drže vedno bolj rezervirano in pričakujejo še boljših cen, dasi so po NHPD določene najvišje cene že dosežene in deloma celo že prekoračene.

Francija: Prvovrstno blago je iz prve roke večinoma razprodano in je zato kupčija pri producentih postala nekoliko mirnejša, pač pa so oživela posamezna tržišča. Za slabše in lisasto blago še ni dosti povpraševanja, vendar se tudi to že plačuje po 26 do 29 Din, dočim boljše blago doseže 32–37 Din in na tržišču do 42 Din za kg. V Alzaciji je neprodano še

kakih 400–500 stotov boljšega blaga, ki pa je v zelo čvrstih rokah in še sploh ni naprodaj. Hudo prizadeti pa so producenti, ki so prodali letošnji pridelek že v naprej po 16–19 Din za kg ter sedaj ne morejo izkoristiti boljših cen.

Poljska: Položaj je v glavnem nespremenjen, vendar je zadnje dni opaziti več živahnosti in zanimanja tudi za slabše kakovosti pri polagoma rastočih cenah.

Anglija: Obiranje hmelja bo v glavnem skoro končano, vendar se kupčija za letošnji pridelek še ni razvila. Glede množine bo pridelek sicer obilnejši kakor lanski, vendar pičlejši, kakor pa se je pričakovalo; glede kakovosti pa obeta biti v vsakem oziru prvovrsten, kakor že ni bil od leta 1911. Za lanski letnik na tržišču ni več dosti zanimanja in je le malo prometa pri nespremenjenih cenah po 24–38 Din za kg.

Belgija: Tržišče je razmeroma mirno in notira Poperinghe letnik 1932 nespremenjeno 15–17 Din za kg.

Amerika: Obiranje je v glavnem končano, vendar je pridelek dokaj bolj pičel, kakor pa se je prvotno pričakovalo. Tržišče je precej živahno in so prve partije Sacramento, Sonoma in Yakima dosegle 20 do 22 Din za kg. V splošnem pa se računa, da bo začetna cena letošnjemu pridelku 27–30 Din za kg. Z ozirom na pičli pridelek in v upanju na skorajšnjo ukinitvev prohibicije so producenti zelo rezervirani in računajo z višjimi cenami.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

K položaju: Na vseh hmeljskih tržiščih se je pojavila zadnji čas izredna živahnost v nakupovanju ter se cene vedno bolj dvigajo. Sedaj šele, ko je žlahtni hmelj v vseh večjih okoliših iz prve roke že skoro razprodan, je končno uvidela tudi hmeljska trgovina, da je pridelek v resnici zelo pičel in ne bo mogel kriti potrebe. Zato pa se vse trdke hite zalagati s hmeljem, da bodo mogle zadovoljiti vsaj svoje stalne odjemalce. Prav verjetno se bodo torej cene še dvignile. Za nas seveda sedanja, sicer pričakovana in žal zamanj pravčasno napovedana hausse ne pride več dosti v poštev, ker je večina pridelka že prodana, z nekaj sto stoti pa ne kaže mnogo čakati, ker s tako malimi količinami svetovni trg navadno ne računa.

Za razvedrilo

Žena brez napake.

»Torej, Cene, ali si videl nevesto, ki sem ti jo izbral? Ti ugaja?«

»Papa, ali nisi opazil, da šepa?«

»To nič ne dé, saj se ne bo udeleževala dirk! Lei ga no!«

»Pa križem gleda!«

»Toliko bolje! Ne bo videla tako natanko tvojih napak!«

»Ali si jo slišal govoriti?«

»Seveda!«

»Jeclja!«

»Toda za božjo voljo, mar hočeš dobiti ženo brez napake?«

**Dobro blago
Zdravo blago
Mnogo blaga**

pridelate, če gnojite

z Nitrofoskalom — Ruše

Na 1 k. jutro 200 do 300 kg. Hmelju in ozimnim žitom gnojite v jeseni, travnike pa pozimi z apnenim dušikom.

Tvornica za dušik d.d., Ruše

Hmeljarji! Naročajte list in poravnajte naročnino, ker le tako omogočite v teku kampanje posebne izdaje s tržnimi poročili!

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

**SAVINJSKA POSOJILNICA
V ŽALCU**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadrugnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

◆
Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem
◆

◆
Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev
◆

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za

pokončavanje škod- ljivcev

ter vse druge kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, streli in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.